

[Finansministeren.]

gelse af formue, som indskyderne enten rådede over i forvejen eller alligevel ville have opsparet.

Ordningen har nu bestået i en årrække. Det betyder, at der hvert år bliver frigivet beløb, der er indsat for fem år siden, og de vil ved genanbringelse på ny give ret til skattelettelse. Også herved opnås der altså en skattelettelse, uden at der er præsteret nogen ny opsparing.

De beløb, der er indskudt i tidligere år, kan først hæves uden beskatning, efterhånden som femårsperioderne udløber. Skulle der være foretaget indskud efter 31. januar 1967, vil disse indskud ikke give ret til skattelettelse. Til gengæld vil de kunne hæves uden skattemæssige konsekvenser. Dette gælder, selv om de hæves efter indskudsårets udløb den 31. januar 1968.

I 1958 kunne fradraget for udgifter til kapitallivsforsikringer m. v. ikke overstige 600 kr. I anledning af kapitalbindingsordningens indførelse blev denne beløbsgrænse forhøjet til 1.000 kr. for forsørgere, medens grænsen fortsat var 600 kr. for andre skatteydere. Siden er grænsen ved flere lejligheder sat i vejret, således at den nu andrager 2.500 kr. for alle skatteydere. Hvis kapitalbindingsordningen som nu foreslået bortfalder, må det være rimeligt samtidig at nedsætte de 2.500 kr. til 1.500 kr., og forslaget til ændring af renteforsikringsloven går ud herpå.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de to lovforslag til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Første næstformand (From): Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede handelsminister og minister for nordiske anliggender samt europæiske markedsanliggender, for at han kan give tinget og regeringen den i dag anmeldte redegørelse.

Handelsministeren og ministeren for nordiske anliggender samt europæiske markedsanliggender (Tyge Dahlgaard): Jeg vil gerne bede formanden om tilgivelse for, at jeg er 3 minutter forsinket.

I anledning af, at premierminister Harold Wilson i går i underhuset meddelte, at den britiske regering har truffet beslutning om at søge medlemskab af De europæiske Fæl-

lesskaber, ønsker jeg på regeringens vegne at fremsætte følgende redegørelse:

Den danske regering hilser den britiske regerings beslutning velkommen. Med denne beslutning er der åbnet mulighed for nye fremskridt i retning af det brede europæiske samarbejde, der til stadighed har været målet for Danmarks markedspolitik. I konsekvens heraf vil regeringen tilstræbe, at der snarest på ny søges optaget forhandling om dansk indtræden i De europæiske Fællesskaber. Forinden ansøgning herom indgives, vil folketinget på et tidspunkt, der aftales senere i dag, få lejlighed til en drøftelse af spørgsmålet under en indgående markedsdebat. Ved denne debat vil jeg udførligt gøre rede for den europæiske markedsituation og for den politik med hensyn til vort lands stillingtagen, som regeringen ønsker fulgt.

Jeg skal derfor ikke i dag komme nærmere ind på de grunde, der motiverer regeringens standpunkt. Danmark har ud fra alle synspunkter en væsentlig interesse i at deltage i et bredt europæisk samarbejde. Det danske samfunds trivsel har altid i højeste grad været afhængig af samkvemet med andre lande, og den hidtidige koncentration af dette samkvem på begge de europæiske markedsdannelse giver tungtvejende grunde for Danmarks deltagelse i et stort europæisk fællesskab omfattende så mange som muligt af de interesserede lande i Europa. Det ligger især regeringen på sinde at tilstræbe, at vore nordiske naboer kommer til at deltage heri. I overensstemmelse med Nordisk Råds henstilling fra Helsingfors lægger regeringen den største vægt på at bevare det frie nordiske marked. Regeringen agter at opretholde nær kontakt herom med de andre nordiske lande i den kommende tid.

På EFTA-mødet i London i slutningen af sidste uge bekræftede samtlige EFTALande, at de ønsker at deltage i en bred europæisk markedsdannelse. EFTA-landene var endvidere enige om at tilstræbe, at der gives dem alle rimelig mulighed for at fuldføre forhandlinger med Fællesskaberne, uden at der i en overgangsperiode genindføres handelshindringer mellem EFTA-landene.

Virkningerne for Danmark af indtræden i De europæiske Fællesskaber som led i en større udvidelse af disses medlemskreds er gjort til genstand for omfattende under-